FrankPop 2012

Ditmaal een Gitariteit over een evenement en de man erachter. *FrankPop*, een gitaarhappening in Hengelo, met de gitaarleraar Frank Meijer als kartrekker en vele familieleden, vrienden en kennissen als de vrijwilligers die het kartrekken door mee te duwen een stukje gemakkelijker maken!

Ik maakte voor het eerst kennis met Frank in 1990. Vers van het toenmalige Enschedese Conservatorium (tegenwoordig Artez) was hij een gitaarlespraktijk begonnen in de Hengelose Hasseler Es. Daarnaast bracht hij hier en daar soloconcerten voor het voetlicht en was hij enige tijd lid van het illustere Segovia Gitaarkwartet, in die tijd het enige klassieke ensemble in Oost-Nederland met een echte fanclub! Verder organiseerde hij nog twee Segovia Festivals in Hengelo, waar destijds zelfs nog een zeer jonge Denis Azabagic zijn debuut maakte.

Frank heeft een geheel eigen aanpak om zijn leerlingen te instrueren en te motiveren, niet alleen met goede voorbeelden met slagjes, rifjes en solo's, maar als het moet komen de chips op tafel om het ritme erin te krijgen! Dat sloeg aan (de aanpak in de eerste plaats, alhoewel de chips mooi meegenomen waren!) en hij bouwde een bloeiende gitaarlespraktijk op met als belangrijkste uitgangspunt ***Gitaarspelen is Leuk!***

Diezelfde aanpak had hij ook met de voordracht: *Voorspelen is Leuk!* En dat gold eigenlijk nog veel meer voor het samenspelen!

Toen ik nog op de muziekschool zat, was een voorspeelavond vaak een gebeuren waarbij je als amateurmuzikant tussen hoop en vrees enige tijd het podium moest bezetten. Het hoorde bij het onderwerp voordracht oefening en was tevens voor de directie van de muziekschool

een gelegenheid om persoonlijk de vorderingen van de student vast te stellen. Min of meer verplicht dus. Het was zelfs in het lesreglement opgenomen. Brrrr!

Aan de ene kant vond ik het toen wel leuk om in het openbaar mijn kunsten te vertonen, aan de andere kant gierden de zenuwen je door de keel, wat trouwens lang niet zo erg was als die klamme vingers die aan de snaren leken te kleven en plots een eigen leven begonnen te leiden. En dat voor een publiek waar sommigen niet het respect hadden om te blijven zitten tot de pauze of het eind, maar haastig stommelend de zaal verlieten nadat de reden van hun komst het toneel had verlaten.

Frank had zijn eigen opvattingen over deze voordracht oefeningen. Allereerst de locatie. In het begin organiseerde Frank voorspeelavonden in huiskamers. Met een drankje en de onvermijdelijke chips op tafel, in een ontspannen sfeer. Goed, de spanning was er niet minder om, maar het voelde veel beter, zo herinner ik me van die keer dat ik als iets minder vaardige helft van het Granados Duo meewerkte aan de uitvoering van *Cavatina* van Myers en *Menuet* en *Oriental* van Enrique Granados zelf.

Gaandeweg zorgde Frank ervoor dat hij motiverende ***evenementen*** maakte van de voorspeelgelegenheden van zijn leerlingen en iedereen die daar weer mee wilde doen.

Zijn kampvuuravonden op de toenmalige camping *De Hoch* in de buurt van Rijssen waren een begrip. Liedtekst en akkoorden op een stencil en iedereen deed mee, zodat alle deelnemers met lekker warm gespeelde vingers de avondkoelte konden weerstaan. En dat op beduidend minder dan *Fourty-four Miles from Home!* (de Golden Earring hit die ieder jaar bij het kampvuur weer terugkwam).

Toen *De Hoch* aan de provinciale infrastructurele planningsdrang ten offer viel, moest Frank op zoek naar nieuwe locaties voor zijn evenementen. Gelukkig werd er voor de kampvuuravond een nieuwe plek gevonden, want die wilde niemand missen! Daarnaast organiseerde hij happenings in kleine theaters en een van de weinige historische cafés die Hengelo rijk is.

Toen werd uiteindelijk in 2004 *Frankpop* geboren. Een evenement met een heel wat bredere scope dan gitaar alleen. Want voor een beetje pop heb je aan een enkele gitarist niet genoeg, zang, backing vocals, de band, alles werd deel van het evenement.

Ik had weleens een gitaaravond van Frank bezocht, maar op Frankpop was ik eigenlijk nooit geweest. Maar de voorfilmpjes op Youtube waren zo overtuigend, dat mijn vrouw en ik kaartjes hebben gekocht.

Dit jaar was het een speciale editie van *Frankpop*, de *Singer/Songwriter Edition*, waar de deelnemers zelf gecomponeerde songs ten gehore zouden brengen.

Ook dit jaar was Metropool, het Hengelose poppodium, de crime scene voor *Frankpop*. Een sfeervolle kleine zaal met een ruim podium waarop zich al een complete begeleidingsband - toetsen, percussie, drums, bas en e-gitaar- had gevestigd.

Zoals de (pop)traditie dat vereist, was er een voorprogramma. Twee zangeressen brachten hun eigen composities en lyrics, de een in een jazzy/bluesy stijl, die mij persoonlijk aansprak, de ander in een ballad stijl die vooral bij de huidige jongere generatie goed zal liggen.

De sfeer kwam er goed in en de zaal liep mudjevol, geen zitplaats meer vrij en staanplaatsen op het balkon en achter in de zaal. Frank opende de avond en de artiesten traden aan.

Over popmuziek kan ik niet veel vertellen. Ik ben zelf gestopt met popplaten kopen in 1980, dus van stijlen weet ik niet veel en naar namen van bands moet je me helemaal niet vragen. Wat me wel opviel was, dat de liefdesliedjes wat donkerder en pessimistischer waren geworden dan het zoete "love you babe" dat ik me van vroeger herinner.

Wat er echter aan alle kanten vanaf spetterde was de geweldige sfeer.

Met Frank die onopvallend op zijn Taylor spelend over de bühne liep en overal waar nodig een snaartje toestak, het enthousiasme aanwakkerde en hier en daar met backing vocals de zangers en zangeressen ondersteunde. Aan alles was te zien dat hij er net zo van genoot als de spelers op het toneel.

Met al die jonge en oudere artiesten die met geweldig inzet hun ding deden en het publiek wisten mee te slepen.

En niet te vergeten de vrijwilligers achter de schermen en de mensen die over het toneel sprintten om spelers te pluggen en ontpluggen, en de technische staf die een (mij letterlijk) oogverblindende show van het licht wisten te maken.

Van zo'n evenement word je vrolijk en enthousiast. Precies wat Frank met zijn lessen voor ogen heeft: ***Gitaarspelen is Leuk!***

En *Frankpop* was daarvan een duidelijk hoorbaar voorbeeld. Mooi werk, Frank, spelers en alle vrijwilligers!

Mocht je wat filmpjes en foto's willen zien, op Youtube (zoek naar Frankpop) en op Frank's web site. vind je meer!